

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Pariz 27. Jutri se priobči dekret, ki se je izdal v zmislu odloka soveta častne legije, kateri dekret odreja, da se Zola začasno izbriše iz častne legije.

Bukarešta 27. »Agence Roumaine« javlja: Vse romunsko novinstvo priznava soglasno posebno važnost obiska kralja Karola v Petrogradu. Ta obisk utrdi prijateljstvo, obstoječe med Romunsko in veliko sosednjo državo.

Berolin 27. Osební zdravnik Bismarckov, dr. Schweininger, je izjavil, da so neosnovane vse vesti o poslabšanju stanja kneza Bismarcka.

Hamburg 27. Deputacija avstrijskih turnarjev, došlih v Hamburg na tamošnje telovadske slavnosti, je bila odšla v Friedrichsruhe, da bi pozdravila kneza Bismarcka. Ni pa bila vsprejeta, ker je grad absolutno zaprt za vse.

Madrid 27. Mladi kralj je obolel, brčkone na ošpicah.

Jasio (Galicija) 27. Danes je bila na tukajšnjem okrožnem sodišču razprava radi izgrediv v Strčisovu in Gorlicah. Jeden obtožencev je bil obsojen na štiri mesece, jeden na štiri tedne in ostali po dva tedna.

Milan 27. Danes se je začela razprava proti poslancem De Andreis, Turati in Morgari radi izgrediv v Milanu. Obtožnica pravi mej drugim, da republikani in socialisti sicer ne soglašajo v teorijah in načelih ali v enem soglašajo popolnoma, v tem namreč, da se spremeniti ustava in oblika vlade. To da je tudi ukupni namen vseh treh obtožencev in njih zaveznikov. V ta namen snujejo stranke, in v ta namen so bili tudi izgredivi. Čita-

nje obtožnice je trajalo dve uri. Potem prišlo zaslišavanje obtožencev.

New-York 27. Iz Washingtona javljajo o noti francoskega poslanika Cambona: Vladi Združenih držav, da naj se Španška umakne s Kube, kar pa je poslednja odklonila. Španška priznava, da je bila v boju na morju poražena. Ista meni, da je došel čas, da se store koraki v zaključenje vojne. Prosi torej francoskega poslanika Cambona, da bi on posredoval. Poslanik ne more povedati predsedniku Mae Kinleyu, v kake koncesije bi dovolila Španška. Glasi se, da Združene države zahtevajo: popolno neodvisnost Kube pod varstvom Amerike, absolutni odstop Portorica in Marijan ter jedno pristanišče na Filipinih kakor postajo za oglje. Ti pogoji da so bistveni za sklep miru.

Havana 27. Veče število odličnjakov izjavljajo opetovano, da bi jim bila ljubša aneksija po Združenih državah, nego pa neodvisnost Kube, ker v tem poslednjem slučaju bi bili izpostavljeni izgredivom ustašev.

Washington 27. Predsednik Združenih držav izroči jutri francoskemu poslaniku odgovor na španski predlog za sklep miru. Sodi se, da predsednik privoli v zaustavljenje sovražnosti ako bode premirju sledila mirovna pogodba, sloneča na določenih splošnih vidikih.

Pariz 27. »Agence Havas« poroča, da je francoska vlada na prošnjo španske vlade pooblastila svoje poslanike v Washingtonu, da predloži predsedniku Mae Kinleyu poslanico madridske vlade. To poslanico je rečeni poslanik izročil večeraj v imenu Španške, ki mu je poverila obrambo njenih interesov, in sicer v beli hiši v navzočnosti državnega tajnika Daya.

prežal kakor krilati zmaj na vsako nebeneško barčico, da jo ugrabi z nemilimi kremplji in obesi mornarje; in ako bi bila ladija senjska, na križ svojega broda, da bi si s tem pridobil večno slavo pred silno gospodarico, prejasno beneško republiko, ki je imela samo jeden trn v peti — »proklete« senjske Uskoke. Saj je znala, čeprav je bilo minulo že osem let, pripovedovati vsaka senjska mati, kakšne pijavke so Benečani, kako je proveditor Almozo Tiepolo v sredi tihega miru streljal s topovi na krotek Bag in kako je, osvojivši si mesto s prevaro, dal razbojniški obesiti kapitana, poročnika in dvajset krepkih junakov. Poleg tega so zevali s trdnjavice sv. Marka na Krku strašni topovi in kar je bilo najslabeje, Benečani, ne zaupajoči več svojim hrvatskim in dalmatinskim vojakom, priskrbovali so si vedno več arbanaskih najemnikov, ljutih krvnikov brez duše.

Divno je sijalo solnce dne 18. majnika 1600. nad Senjem, a v Senju je bilo vse tožno in neveselo. Po ozkih ulicah so ležali pod kalpakom*) in orožjem mrki ljudje, vstavljali so se v krdelih, razpravljali živo in iskreno; brezposelni mornarji so sedeli na praznih sodih in proklinjali Boga; dva, trije postarani plemenitaši so stali pred meniško cerkvijo in gledali izpod paznega očesa za četo oboroženih Uskokov; ženske, ki so sede le po »balaturah« pred hišami, so se neprestano prekriževale, mahale z rokami, ter šepetanja in blebetanja ni bilo ne konca ne kraja.

V ulici, ki vodi od kaštela proti morju, je

*) Kosmata kapa.

Križa v italijanskih občinah istrskih.

V.

Zadnjič smo vprašali, zaključuje svoj članek, da-li bi bilo možno rešiti Istro iz sedanjih tužnih razmer? In odgovorili smo, da je možno! Možno je, a tudi skrajni čas je, da se nehajo razmere, ob katerih je možna toliko korupcija v javnih upravah, kakoršna nam je naslikal list »Istria«; list torej, o katerem smemo biti prepričani, da ni slikal prečno na škodo Italijanom. Sicer treba priznati, da se take stvari dogajajo povsodi. Kakor je ni pšenice brez ljulike, kakor ga ni naroda brez slabosti, tako tudi je ni pokrajine, kjer bi se včasih ne dogodila kaka nepravilnost v javnih upravah. Ali čim so se taki dogodki razvili do navade in v splošno zlo, tedaj treba radikalnega, hitrega in brezobzirnega zdravljenja.

Sedaj pa nastaja vprašanje: kdo bodi zdravnik? Kdo naj vzame goreče železo v svojo roko in naj izžge gnjav? Po našem menenju morajo tu sodelovati vsi pošteni razumniki s poučevanjem ljudstva, vsi pošteni zastopniki ljudstva po upravnih in zakonodajnih zastopih in — slavna vlada. Ta poslednja še posebno in sicer zato, ker ima precejšen del krivde na tem, kar je dandanes po Istri. Vlada mora začeti s to rešilno akcijo! To pa ne le zato, da popravi in poravnava, kar je zamudila in zagrešila v prejšnjih časih, ampak tudi zato, ker še le ona more razvezati roke ter otvoriti svobodno pot poštenjakom med ljudstvom in po zborih za delo v asanaeijo žalostnih odnošajev. Vlada naj se vendar enkrat odpove do tal zgrešeni tradicionalni politiki svoji,

stala ozka, siva, visoka hiša. V tej hiši pri zemlji je bila krčma, ali bolje rečeno, temen, izdolben hram, v katerem ne bi bil človek videl o belem dnevu niti prsta pred nosom, ako ne bi tu noč in dan gorela leščerba, in razsvetljevala nekoliko starinskih klopj in miz, nekoliko sodov in četo mrkih gostov. Gospodar te krčme je bil »Črni Niko«, rodom Lošinjan. Pred mnogimi leti mu je zapeljal beneški poročnik mlado ženo. Niko je prebol Benečana z nožem, pobegnil iz Lošinja v Senj in tu postal krčmar.

Po hramu »Črne Nike« se je razlegel zamolkel šum. Opiraje se ob lakte, sedelo je za mizo čudno društvo, debeli, plečati ljudje, ostrizenih las, dolgih brk, rujave polti in svetlih očij. Na glavi so jim stale kape od jančjega kožuha, podšite z rudečim suknom, za pasom se je bliščal nož, z ramen je visela siva suknja, a ob zidu za njimi bliščale so se dolge puške. Vsi ti ljudje so upirali oči v človeka, ki je sedel na čelu mize pri stopnicah pivnice. To je bil kakor saje rujav svat, temnega, rujavega, nagubančenega lica, okroglega čela, nad katerim so se belili lasje, kakor planinski sneg. Nad črnimi očmi ste se ježili gosti, beli obrvi, a izpod debelega nosa so se spuščali brki kakor labudova krila. Na širokih prsih so se bliščali srebrni gumbi, a za pasom s srebrom okovani samokresi. Starec je postavil kapo pred-se na mizo, otrl si znoj z čela in dvignil glavo.

(Pride še).

PODLISTEK.

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

II.

Štelo se je 1600 po Kristu. Gladko morje se je prelivalo kakor zelena svila, a mlado majniško solnce je sipalo svoje zlato v valove hrvatskega morja preko otokov Krka, Raba in Prviča; majniško solnce se je razprostiralo nad starimi zidanimi in stolpi mesta Senj, ki je, ovenčano z gosto hrastovo šumo, temno stalo stisnjeno v zavetju med vrhovi: Vratnikom, Orlovim gnjezdom in Trebušnjakom. Osamljena se je belila ob morju zidana cerkevica »Sv. Marije na rtu«, gotovo pribežališče pobožnih mornarjev; ponosno se je dvigal stolp sv. Save, a na vrhu nad mestom je bila kakor orlica nad gnjezdom trdno zidina »Nehaj«, katero je bil sezidal slavni hrvatski junak Lenković pred 42 leti proti osmanskem besu — in, recimo prav, — proti krilatemu levu. V senjski luki je stalo nekaj bark in dve, tri ladije. Pa to ni bilo nič čudnega. Dokler so drugače jarboli vrveli po tem morskem zavetju, prihajajoči z Reke in Trsta, odhajajoči v Jakin in Levant, ni smel sedaj nesrečni trgovci iziti v morso ožino, ni smel dovesti dve, tri barigle vina iz Vinodola. Beneški brodi so obkolili vso ožino in iz daljine si mogli dobro razločiti bela jadra; beneški pomorski vojskovodja je

zistemu umetnega nadvladja v deželi! Pusti naj, da pridejo naravne sile do razvoja! Naj ne zadržuje na delu onih, ki ljubijo to siromasno ljudstvo istrsko iz dna svoje duše! Ako pridejo do moči in veljave v deželi može in činitelji, ki hočejo dati ljudstvu pouka in sredstev, da se isto povzdigne gospodarski; ako pridejo do moči ljudje, ki hočejo dati ljudstvu šol na pametni pedagoški podlagi ter tako povzdigniti nivo splošnega izobraženja, pravnosti in ljudskega poštenja, potem, o gospoda tam gori na vladi, verujte nam, da bode skoro postavljen močen jez proti korupciji, o kateri sedaj toli britko tožijo — vaši prijatelji in varvanci! Dokler pa bodele zatiskali oči, da le ne vidite, kaj počenjajo oligarhi; dokler bode možno, da so javne uprave po mnogih krajih le dekle male klike in da klika zopet plačuje svoje dekletem, da jim dopušča, da si same jemljejo plačilo za svoje hlapčevstvo na račun žuljev, omike, blaginje, svobode in javnega poštenja v narodu, dotlej, o gospoda, ostane seveda, kakor je.

Vladni krogi ne verujejo nam, mi ne uživamo zaupanja tam gori. Bodisi. Britko je sicer to, ali kakor ni možno nikogar siliti do ljubezni, tako ga ni možno siliti do vere in zaupanja. Ali če ne verujejo nam, naj verujejo vsaj grozni samoobtožbi, ki jo je napisala »Istria« — naj verujejo, da po sedanjih odnosih proti poguba »precejšnjemu delu dežele«.

Saj vladi ne treba nikakih naporov. Saj mi ne zahtevamo od nje nič posebnega; saj ne zahtevamo, da ona bodi z nami, ali to zahtevamo in smemo zahtevati, da ona ne bodi proti nam! Ali je taka zahteva neskomoljna? Menimo, da ni; že zato ne, ker je naravna! Niti za las naj ne stori vlada za nas več, nego mora storiti po zakonih za sleherni narod; ali odpove naj se enkrat politiki, ki nas veže na rokah in nogah. Ko se bodo mogle razvijati naravne sile prebivalstva, ko bodo mogli resnični prijatelji in zastopniki ljudstva svobodno paralizovati pogubno delo — klike, potem nastane blagodejna reakcija v javnosti sami ter z reakcijo pride ozdravljenje. Spoznanju na vladi bode sledilo vse drugo samo po sebi, po naravnih silah naroda. Vi zaključite odredilno parolo in mi bomo delali potem lahko, ker bomo imeli svobodne roke, dobro vedoč, da prvi sotrudnik na blaginji naroda mora biti narod sam!

Govorili smo!

DOPISI.

Iz Rojana. (Izv. dop.) Dovolite nam, da rečemo še dve tri o cerkveni slavnosti, ki smo jo imeli na dan sv. Mohora in Fortunata v Rojanu. Dovolite in bodite tolmačem razburjenega ljudstva radi dogodkov na tej slavnosti — dogodkov, ki značijo ves (tako bi rekli) sedanji rojanski zistem.

Društvo »Zarja« je bilo sklenilo, da se tudi ono udeleži procesije in skaže tako Bogu čast. Ta sklep je naznanil gospodu župniku eden odbornikov osebno. A gospod župnik se je odzval: »Zarja« ne bode pela v **moji** procesiji!« Odposlanec Zarje se je odrezal na kratko: »A peli bomo vendar-le, za to se obrnemo na drugo mesto!«

Kakor da ga je pičil gad, letal je gospod župnik potem od Petra do Pavla za pomoč ter je zahteval od policije, da zabrani »Zarji« pevanje v procesiji. Ali nič mu ni pomagalo, kajti društvo »Zarja« je dobilo dovoljenje od redarstvenega ravnateljstva.

Bilo je na dan procesije. Čim je prišla iz cerkve zastava sv. Mohora, stopilo je za njo društvo Zarja, pomnoženo po oddelku društva Adria iz Barkovlj. Peli so izborno. Vmes tudi nekaj latinskega, da bi se ne poreklo, da so prišli izzivati. Veščaki so bili soglasni v sodbi, da so naši peveci popolnoma pobili Jurčev »Coro«. In to ravno isto skladbo, katere se ta poslednji zbor ni upal izvajati sam, ampak je skušal z zvijačo zvabiti nekoliko pevcev »Zarje«. Gosp. župnik, videč naš lep zbor, se je razsrdil tako, da je pred cerkvijo zavpil na glas na blizu stoječe redarje, češ, da o povratku ne smejo pustiti »Zarje« v cerkev, sicer da bode »barufa«. Nadzornik redarjev je obvestil o tem vskliku župnikovem pevovodjo g. Razma, a peveci so se udali, misleč si: ako nas nočete v cerkev, pa ostanimo zunaj! Razvrstili so se pred cerkvijo — kakih 80 jih je bilo — in zapeli še enkrat

lepo Rotta-jevo skladbo »Pevaj jezik«. Peli so tako divno, da so jim izrekli priznanje tudi nasprotniki.

Pobožnemu slovenskemu ljudstvu ni bilo dovoljeno v cerkev, pač pa je bilo v cerkvi vse polno — tržaških Židov obojega spola. Pa tudi v kočijah so se vozili med procesijo in prav tikoma cerkve.

G. župnik se je bal, da bi se v cerkvi pelo slovensko, ker to bi žalilo tržaške gospodiče in sartorele.

Take reči se dogajajo v našem Rojanu! In ljudstvo je ogorčeno. Kako bi ne bilo?!

Z hiš naših rodoljubov so vihrale trobojnice, a pod »skalo santo« je bil velelep slavolok s tremi oboki, odičen eveticami, zelenjem in trobojnicami, v sredi pa je bila slika sv. Mohorja, pod katero je bil slovenski napis.

Po procesiji so odšli naši v društveno gostilno, kjer so hitro in krepko zapeli — »Naš je Rojan!« Popoldne se je zbralo v isti gostilni mnogo naroda iz okolice in mesta, prepevalo je društvo »Zarja« in sta govorila navdušeno gospoda Ivan M. Bole in Hr. Razem. Prvi je povdarjal, da je bila tu od nekdaj slovenska zemlja in da mora ostati tudi nadalje. Gospod Razem pa je kaj sarkastično žigosal sedanje razmere v Rojanu. Rotil je zbrane bivše pevce »Zarje«, naj se pridružijo zopet v nepremagljivo trdnjavo. Viharni živio-klici so odmevali po tem govoru.

V gostilni gospoda Trevna pa je prepeval polnoštevni mešani zbor društva »Kolo« iz Trsta. Tudi tu se je trlo občinstva, ki se je divilo lepi slovenski pesmi. Tudi tu se je napivalo in netilo slovensko rodoljubje.

Za danes toliko; še nekaj opazk sem si pridržal za prihodnjico.

Politični pregled.

K položaju. Glavnim predmetom vse diskuzije po novinstvu je sedaj zaključenje državnega zbora. Sodbe so različne še sedaj: jedni sodijo, da vse spremembe, kakoršnih je pričakovati, sestoje ravno jedino le v tem zaključanju; drugi sodijo zopet, da so z zaključanjem državnega zbora zaključena tudi vsa pogajanja z Nemei.

O komentarju, katerega je prinesla »Wiener Abendpost«, meni »Politik«, da to je bil vendar enkrat razločen govor. Sedaj je vse zavisno od tega, v kateri smeri bode vlada izkoriščala svojo svobodo. Ako so nje besede o »veči svobodi v akciji« resne, potem mora vlada vsakako v tem odmoru misliti na to, da popolni svoje načrte za bodočnost. Na jesen bode morala povedati vlada, kako misli rešiti prvi dve vprašanji. Dotlej treba čakati.

»Hrvatski domovini« se vidi značilno, da je ravno oni uradnik — namestništveni podpredsednik Stummer — odlikovan imenovanjem sekejskega načelnika v ministerstvu, ki je izdelal vladni načrt, katerega so Nemei odklonili. To odlikovanje bi kazalo, da so najvišji krogi zadovoljni s tem načrtom. Po takem da ni pričakovati novih pogajanj z Nemei.

»Agramer Tagblatt« se vidi zopet to značilno, da so češki listi vedeli o predstojećem zaključanju, dočim nemški listi niso slutili ničesar. Sedaj je položeno vse drugače, nego je bilo o prejšnjih zaključanjih tekom zakonodajne dobe. V jubilejnim letu se skoro gotovo ne skliče več državni zbor. Če že ne jezikovno vprašanje, pa vsaj pogodba z Ogersko se gotovo reši na podlagi § 14.

Nekoliko podatkov o ravnokar zaključenem državnem zboru. Tekom 13 mesecev se je državni zbor sedaj zaključil že v tretjič in tretje je ministerstvo, ki je izvršilo ta čin. Lani ga je zaključil grof Badeni, prošle zime baron Gautsch, a sedaj grof Thun. Sedaj je završeno tretje zasedanje te zakonodavne dobe. Vsa tri so bila ne navadno kratka. Volitve za ta državni zbor so se vršile lanske pomladi.

Nemško »strašilo«. — Kakor vse kaže je zaključeno drž. zbor vendar-le nekoliko poparilo nemško gospodo. Zlasti se trudi »Neue Freie Presse«, da bi razbremenila Nemei od krivde na tem, da je prišlo tako daleč. Ako bi smeli verjeti temu čifitskemu listu, so Nemei nedolžni kakor novorojeno dete. Kje je vendar državnik — taka vsklila — ki bi mogel enkrat pokazati to nemško »strašilo«, ki je nevarno državi?!

Kje? Takoj naj sledi odgovor. Denimo, da ni nikjer Schönerejanstva; denimo, da ni nikjer pruskih agitatorjev po nemško-avstrijskih uredništvih; denimo, da se nikjer ne poje »Die Wacht am Rhein«; denimo, da ni še noben Nemei stopil na inozemska tla z namemom bujskanja proti lastni državi; denimo, da ni še noben Wolf žugal z intervencijo Nemčije; denimo, da še nikoli ni bilo Schulvereina v Berlinu, ki bi pošiljal nemške marke v Avstrijo v agitacijske svrhe; denimo, da se prusko časopisje ne vede tako kakor da je profos Avstrije — denimo torej, da ni vsega tega — **da-si je** — in recimo, da Nemei ne zahtevajo družega nego uzakonjenje nemščine državnim jezikom v Avstriji in — dovolj je! Oni vedo, da bi navstali viharji, da bi zavihrala prava vojna med državljani, da bi morda — zlasti na Českem — tekla kri, predno bi Nemei dosegli ta svoj cilj, in vendar nočejo odjenjati od te zahteve!! Oni vedo, da bi se moglo to doseči le na ruinah zadovoljnosti avstrijskih narodov — in vendar hočejo tako. »Neue Freie Presse« je hotela videti nemško »strašilo«. Tu je ima!

Domače vesti.

Kanoniška vizitacija. Njegova ekseleenca knezoškof gorški dr. Missia odide pojutrišnjem v Kobarid na kanoniško vizitacijo.

† **Josip Kristan.** Minolo noč je umrl v Kopru po le tridnevni bolezni gosp. Josip Kristan, profesor na tamkajšnjem učiteljskem. Udarce je to čistiti rodbini in narodni stvari v okraju koperskem! Ohranimo pokojniku blag spomin!

Ravnopravnost na pošti. Te dni je zopet bučalo po predalih »Piccola« radi neke namišljene naredbe v varstvo enakopravnosti na e. k. pošti. Mi imamo pripravljenih nekoliko značilnih črtic, katere pa smo morali odložiti (radi pomanjkanja prostora) za jutri. Isto smo morali storiti z več drugimi stvarmi.

Zadruga gostilničarjev. Razmere v tej zadrugi so bile v povod že tolikim burnim razpravam, nezadovoljnosti večine gostilničarjev in raznim govoricam, da je res že skrajni čas, da bi se ozdravili ti odnosi in da bi prišlo delovanje zadruge v zdravo smer. Zlasti mali gostilničarji so silno nezadovoljni. V ta namen je sklical poseben odbor gostilničarje na posvetovanje, ki se bode vršilo jutri popoldne ob 3. uri v gostilni »Cervo d'oro« na Aequedottu. Mi priporočamo našim gostilničarjem v njih interesu, naj se polnoštevno udeleže tega zborovanja.

Pet let brez šolskega pouka. Da se narod politično osamosvoji, treba mu v prvi vrsti, kakor je to povdarjal tudi vrli naš abiturijent, g. Jakob Ukmar, na abiturijentski veselici v Barkovljah, da se izšolajo njega sinovi, a to je možno samo, ako imamo šol, ter da se oslobodimo gospodarski. Samo tako je možno političko in narodno osamosvojenje.

Poglejte malo, kako lepo napredujejo Slovenci v Gorici sedaj, ko imajo svoje šole (seveda samo po lastni požrtvovalnosti) in svoje posojilnice in zadruge!!

Ker pa gospodovalna klika v Istri noče, da bi se osamosvojil narod naš; noče, da se isti izobražuje, zato tudi noče dajati prepotrebnih šol. Oni so sovražni napredku ljudstva, osobito našega; saj ovirajo še obiskovanje šol tam, kjer jih je: šolskimi taksami! A to se nam vidi uprav barbarski: v Evropi, ob zatonu devetnajstega stoletja. Zares skrajni čas bi bil, da bi gospodje na Dnaju enkrat za zmiraj in sicer radikalno posvetili temu krdeleu laških oblastnežev na Primorskem, katerih vladanje in upliv se opirata edino ob nevednost in neizobraženost ljudstva ter ob bedo istega.

Tako nima Brezovica (vas oddaljena pol ure od Materije) že pet let šolskega pouka; da-si je zgrajena sedaj nova šola, še ni razpisana služba učitelja. Čegava je krivda? Kdo ima pri tem merodajni glas? Kdo? vprašamo.

Sedaj pa se obračam do gospodov poslancev in prakov sploh po Istri, da bi isti, v kolikor je to v njih moči, delovali v to, da bi dobivali šole po hrvatskem oziroma slovenskem delu Istre. To je nujna stvar, življenske vrednosti, ter sedaj je skrajni čas, da se odpomore temu nedostatku.

Miloslavšč.

Naša dobrodružnost — Italijanska brez-obzirnost! Iz Materije nam pišejo: Kakor znate, prihajajo vsako leto gospodje iz mesta semkaj o poletnem času, ker tukaj je lepih sprehodov, čist in dober zrak, ter zelo prijetno ozračje, kar se po mestih ne nahaja tako hitro, vsaj kar se tiče zraka ne — najmanj pa v Trstu. To veste sami prav dobro.

V soboto zvečer, ko so se delale priprave za plesni prostor — v nedeljo je bil tukaj največji praznik, kateremu pravijo »opasilo«, in seveda ples mora biti —, sem šel z členi odlične družine na sprehod. Ko smo prišli mimo hiše, kjer bivajo neki tržaški gospodje — in ta hiša je tik županove — nam je zadonelo na ušesa laško petje neke ženske, sedeče na stopnicah zunaj hiše. Seveda, vesela je bila in Vi znate, da je prijetno prepevati v večernem mraku. Tako je storila i ona. Močnim, tresočim glasom je proslavljala blaženi Trst. Razumel sem namreč te-le besede: Cara mia Trieste, non ti dimenticherò mai più, in potem še drugih pesnij. Ko smo čuli to, smo si mislili: Taki so!

V kraju, kamor je prišla, da zaužije malo čistega zraka ter da živi med dobrimi in priprostim ljudmi, je petjem naglašala svoje italijanstvo. Sedaj pa vprašajmo: Kaj bi se zgodilo, gospod urednik, ako bi Slovenka došla v kako laško mesto in bi demonstrativno prepevala na balkonu?!

Seveda, naše ljudstvo ni tako kakor laško, ono je mirno, ter pusti tudi vsakega na miru, da, še preveč mirno je, kajti ravno na račun naše mirnosti grešijo naši nasprotniki. Ker pa hočejo naši »dobri« sosedje na vsaki, tudi nenaraven in barbarski način ter železno doslednostjo varovati »il carattere prettamente italiano delle nostre città«, bi bilo naravno in pametno, da bi se tudi mi držali trdo gesla: »Klin s klinom«. Kakor oni z nami, tako mi žnjimi!

Naša neumnost! Iz Materije nam pišejo: V nedeljo je bil tu velik praznik. Da je bil praznik velik, lahko sklepate iz tega, da je prišlo vojakov, služkinj in služabnikov, ki imajo svoje družine tukaj, na dopust, da bi se i oni veselili v svojem kraju: toda tudi o tej priliki sem zapazil tisto neumno in nezmišlno navado, da fantje in dekleta, prišedši v Trst in jedva priuživši se le malo laškim besedam, nočejo več govoriti slovenski niti na svojem domu, niti se svojej. Oh, kako grda je ta navada, kako pogubonosna! Ti ljudje ne znajo, da s tem postajajo izdajice na svojem lastnem narodu; oni ne mislijo, kakšne posledice ima ta njihova navada in — neumnost. Oh, žalostno! Ko dobivajo taki ljudje svojo družino, so njihovi otroci popolnoma Lahji, a možje postanejo najhujši janičarji, ki se boré vso silo proti svojem lastnemu narodu, želeči ga ugonobiti popolnoma. Ni to žalostno in — neumno?

Izpred sodišča. Danes se je vršila razprava proti ubijalcem mestnega stražnika Miota. Obtoženi so bili 24-letni čevljar Rudolf Jurizza, 21-letni dninar Fran Arzon in 20-letni kamnosek Jakob Marcon. Ker ni bilo moči pogoditi pravega ubijaleca, bili so obsojeni vse trije radi težkega telesnega poškodovanja, poskušane tatvine in sicer: Jurizza in Arzon vsaki na 4 leta, Marcon pa na 2½ leta težke ječe.

Star znanec. Včeraj je bil aretiran 25letni Ivan Rieger iz Tirola, ki je hodil po ulicah razoglav v belem oblačilu. Povedal je res svoje pravo ime, zamolčal pa je marsikaj družega. N. pr. to, da je bil od 1888. do 1896. kaznovan od tukajšnjega sodišča samo 12krat radi tatvin in javnega nasilstva. Tudi ni povedal, da je dne 28. februarja 1897. pobegnil iz prisilne delavnice v Ljubljani. Sedaj je bil namenjen na Ogersko. Zmotil se je pa, da je hotel na Ogersko — via Trst.

Oba sovražnika razjeta. Krčmar Ivan B. na trgu sv. Ivana in mešetar Jernej P. sta se spričkala. Zakaj, se ne ve. Krčmar, ki mora biti nagle jeze, je zalučal mešetarju v glavo par vaz za cvetlice; slednjič je pograbil še stolico ter je šel nad sovražnika. Mešetar pa je bil pripravljen na napad in je pariral tako izborno, da je ne samo odbil napadaleca, marveč ga je tudi ranil s palico na glavi. Redar je odvel obe ranjeni glavi najprej na zdravniško postajo in potem na policijo.

Huda nezgoda. Kmet J. Dodič iz Obrovega pri Podgradu se je vračal sinoči domov z vozom. V sprednji del voza je posedel svojega 9-letnega sinka Frana, sam pa je šel peš ter vodil vola.

Dečko je zaspal na vozu. Blizu Bazovice se je voz hudo stresel vsled česar se je deček nagnil in padel z voza tako nesrečno, da je prišel ravno pod sprednje kolo. Deček je ranjen jako nevarno v notranjen, kajti kolo mu je šlo ravno čez trebuh. Nesrečni oče je najel v Bazovici konja ter je privel sinka nocoj opolnoči v tukajšno bolnišnico.

Mal Samson. Do sedaj je trebalo še vselej po več in skoro vsakikrat najmanj šest redarjev, da so ukrotili 35-letnega oglarja Frana Stoparja iz Lokve. Kadar so ga hoteli aretirati, vsakikrat je bil ranjen kateri redar. Mož je izgnan iz Trsta. On se pa bore malo briga za izgon in se pojavlja v Trstu, kadar se mu zljublja. Sinoči sta ga zopet srečala dva redarja v ulici Beecherie. Mož se je sicer pustil ukleniti ali kaj to, ko pa je koj pretrgal verižico ter je udaril s pestjo tako močno redarja Ignaca Paka, da je temu začela teči kri iz nosa in ust. Drugi redar, videči da je v nevarnosti, je izdril sabljo in je začel mahati po Stoparju najprej s platjo, a ker je začel Stopar tudi njega suvati, je redar rabil ojstrino sablje. V tem je prihitelo z raznih strani še drugih redarjev. Isti so se polastili Stoparja, ki je ranjen na obrazu in na glavi. Odveli so ga v bolnišnico ter zaprli v oddelek za pijance.

Ogenj. Ob 2. in pol uri po noči je zapazil neki redar dim, ki je prihajal skozi vrata trgovine Aite & Zadnik v ulici Nuova. Vnela se je jedna bala kotona. Gasilec so pogasili takoj mali ogenj.

Poskusa samomora. Kočijaž Ivan S., bivajoči v ulici Risorta, je bil že dlje časa brez službe. Tudi drugega dela ni dobil. Mati njegova, ki ima še osem drugih otrok, mu je rekla, da mora od hiše in naj sam skrbi za-se. Včeraj popoldne v 6½ uri je prišel Ivan domov ter je šel v svojo sobo. Kmalu potem je bilo čuti iz sobe zdihovalje. Zdihoval je Ivan vsled hudih bolečin, ki so mu prihajale, ker je izpil strupa. Prišel je zdravnik, ki mu je z največjo silo in s pomočjo več drugih mogel pomagati za silo. Zdravnik je spoznal za potrebno, da se Ivan odvede v bolnišnico. A tudi to je bilo težavno, kajti Ivan ni pustil nobenega do sebe ter je kričal: Pustite me umreti! Moral je priti celo redar na pomoč, da so nesrečnega zamogli odvesti v bolnišnico.

Okolo 7½ je bil poklican v »bošket« zdravnik z zdravniške postaje. Tam je ležal v travi mladenič, ki si je prerezal žile na obeh rokah, tako da je močno krvavel. Našel ga je neki Jurij Pangere. Le-ta mu je obvezal jedno rano z robcem. Na njegov klie prišla je tje kaj tudi neka gospa z svojo služkinjo. Ko je gospa videla, da mladenič krvavi tudi na drugi roki, mu je obvezala tudi to roko. Mladenič je v veliki nevarnosti, vendar je upanje, da ozdravi. Prosil je, naj se obvestijo o tem njegovi starši telegrafično. Vzroka temu početju ni hotel povedati.

Zgubljen — najdeno. Težak Josip Gorjan je našel včeraj na trgu stare Barriere mošnjček in notri mal znesek denarja. Izročil je to policijskemu ravnateljstvu.

Neki Anton S. je našel blizu ljudskega vrta par novih ostrogov, katere je izročil na komisarijatu v ulici Scussa.

100.000 kron in 3-krat **25.000 kron** so glavni dobinki velike jubilejske razstavne loterije, kateri se izplačajo v gotovini z samo 20% odbitkom. Opozorjamo naše čitatelje, da bode prihodnje žrebanje nepreklicno dne 6. avgusta.

Koledar.

Danes v četrtek 28. julija: Inocencij, p.; Viktor, m. Jutri v petek 29. julija: Marta, d.; Olaf, kralj.

Solneni:		Lunin:	
Izhod ob 4. uri 15 min.		Izhod ob 4. uri — min.	
Zahod " 7. " 56 "		Zahod " 11. " 19 "	

Ta je 31. teden. Danes je 208. dan tega leta, imamo torej še 157 dni.

Književnost in umetnost.

Petnajst različnih cerkvenih pesem za mešan zbor. Uglasbil Ivan Zupan, izdelovatelj orgelj in organist v Kamini Gorici (Gorenjsko). Založil skladatelj. Cena 55 kr. Natisnila R. Milčeva tiskarna v Ljubljani 1898.

Cerkveno mnogoglasje, katero je v več stoletjih v šoli Nizozemcev polagoma zorelo do 16. stoletja, bilo je v vseh bistvenih delih tehnike tukaj ustanovljeno, potem pa je bilo v benečanski in rimski šoli od svežega in čvrstega duha prošinjeno in kakor tako v tridentinskem cerk. zboru avtorizovano, t. j. slovesno odobreno poleg korala,

kakor edino pravega cerkvenega sloga. Iz tega sledi, da nikdo ne more skladati v cerkvenem slogu, kedor si ni svojega duha pokrepčal in poživil v staroklasični cerkveni glasbi, ki se je, žal, preživela. — Kolikor bolj pa oživlja harmonija in na njo sloneče skladoslovje, toliko bolj se krči staroklasična polifoninska teorija in na nje mesto se usiljuje lirična in dramatična glasbena gramatika, ne da bi povsem izgubila sličnosti starega polifoninskega brata — kontrapunkta, a vendar v škodo prve in cerkvene glasbe sploh. V cerkvenem duhu skladati se pravi sestavljati svoje glasbene ideje po tradicijski utrdjenih pravilih polifonije ali homofonije, o tem pa se skrbno varovati vsakega pretiranja v oblikah in nebrzdanih figuracijah modernega zloga z obmejenostjo vladajoče fantazije. »Jede Kunst zeigt sich in der Beschränkung am genialsten«.

Rečeno, obrneno na pričujoče skladbe, moram pripoznati, da je g. skladatelj hvalevredno pogodil to svoje delo. Da-si sloni njegova moč bolj v izrazu popularne melodije, vendar se nikjer ni pregrešil proti pravilom harmonij, kontrapunkta in eklektike. Zatorej se nadejam, da bo imel s tem zvezkom enako srečo kakor s svojimi božičnicami, katere je v teku 14 dni popolnoma razprodal.

Melodije teh pesmij so sveže in živahne; podpira jih izborna harmonizacija, dobra dizeja, sintaksa in pravilna glasovredba. Lahke, prijetne in melodijozne so do skrajnosti; tisek na močnem papirju je krasen in jako razločen. Priporočam jih iskreno.

Pred uporabo naj se popravijo te tiskovine hibe:

Št. 3 v 1. taktu druga osminka soprana g mesto a. Št. 6 v 11. taktu zadnja četrtna basa fis mesto d. Štev 10, 2. takt. zadnji udarec naj dobi alt g, tenor e in bas e. Št. 14, 29. takt, zadnji udarec v sop. d mesto fis. Fajgelj.

Kuba.

Spisal D. L. Selski. *L. Selski*

(Dalje.)

Domačih velikih živali Kuba nima, kar jih je, so jih udomačili šele naselniki; pristno domači sesaleci so netopirji, glodaleci, žužkojedi; izmed reptilij ali plezancev pa so tu doma kače in želve. Rastlinstvo zastopajo lovor, olive, palme, bombaževce, eukrav trst, kava, kakao, riž, kuzuza in tobak. Kubo imenujejo tudi »deželo palem«, a to ne čisto po pravici, ker je palem drugod več, pač pa je tu doma jedna najkrasnejših (Oreodoxa regia).

Zlata in srebro že ni, ker so ju izkopali že precej, pač pa je še dovolj bakra; premoga manj; potem mramorja, mavea ali gipsa itd. Najznamenitnejši mineralni vrelec je pri S. Diego na jugozapadu od Habane.

Kuba šteje 1⅓ milijona prebivalcev, med temi je 65% belokožcev, Kreoli in Peninsulares*), 3% črncev in polutanov ali mulatov**) ter 30% Kitajcev. Obljudenost je v primeri z avstrijskimi deželami neznatna, ker na km² prihaja le 14 oseb, dočim jih prihaja v nas v najslabše obljudeni deželi, na Solnograškem, vendar-le 24. Zapadni del otoka ima 4krat več prebivalcev, nego večji vzhodni del; gostota je v zapadnem delu skoro 5krat večja, nego v vzhodnem, čemur je vzrok prirodna neugodnost vzhodnih provincij in iz te izvirajoče razmere. Najbolj gosto naseljena je provincija Habana, kjer stanuje 54 ljudi na km², in potem Matanzas s 35 ljudmi na km², dočim prihaja v Santiago de Cuba na km². 7-9 lj. in v Puerto Principe samo 2-1. Prebivalstvo se kopiči le po mestih, vasi pa so slabo naseljene, n. pr. v provinciji Habani odpada na mesto Habano s predmestji skoro 50% vsega prebivalstva, v provinciji Puerto Principe pa celo 60%.

Kubanci so vsi katoličani razven Kitajcev.

Belokožci so večinoma španskega izvira, vendar je večin boj med »Kreoli« in »Peninsulares«. Kreoli menijo, da so poklicani za gospodstvo na Kubi, ker so tu rojeni. Telesno niso krepki, nimajo moči v sebi, da bi javno izpovedali svoje prepričanje, zato so pa zvižajni in lokavi. Večina

*) »Kreoli« se imenujejo v Ameriki rojeni potomci priseljenih Špancev in »Peninsulares« pa so priselniki, rojeni v Evropi, na pirenejskem polotoku (peninsula-polotok), večinoma Španci iz provincij Galicije in Katalonije.

**) Mulati ali polutani so mešanci od belih in indijanskih (zamorskih) roditeljev.

ustaskih voditeljev niso Kreoli, kar je značilno: Gomez in Gil sta iz Haiti, Suarez je Mexikanec, Roloff je Poljak, Maceo mulat. Nasprotno pa so Peninsulares krepke postave, trdne volje, jako podjetni in delavni. Po številu so sicer v manjšini (1:3), vendar so vsled svoje odločnosti in delavnosti, n. pr. v Habani, odločujoči in gospodujoči živelj.

Drugi belokožecv poleg Špancev je na Kubi samo kakih 11.000 in več nego polovica v Habani. Ker imajo precej kapitala v svojih rokah, so važen faktor, ki vspodbuja druge k večjemu napredku ter neizprosno kritikuje nezdravo špansko upravo. V prvi vrsti so to Američani iz Združenih držav; njih zasluga je napredek ogromnih plantaž in zlasti povzdiga rudarstva v provinci Santiago.

Kitajci so jako pridni delavci po tovarnah in plantažah, sicer pa političsko čisto mrtvi; o kaki asimilaciji z ostalim prebivalstvom ni govora.

(Pride še.)

Zadnje vesti.

Dunaj 28. Nadvojvodinja Marija Antonijeta je nevarno obolela.

Dunaj 28. Danes je umrl tu sloveči profesor in učenjak Dittel.

Dunaj 28. Potovanje ministerskega predsednika grofa Thuna v Budimpešto se je odložilo, iz česar bi bilo sklepati, da za sedaj ne bode pogajanj med obema vladama za obnovenje pogodbe.

Dunaj 28. »Wiener Zeitung« objavlja umirovljenje vice-admirala Pitnerja.

Budimpešta 28. V Szomborju so zaprli drugega sodnika Aleksandra Heszlerja, ker je obdolžen, da je izvršil mnogo poverjenj.

Pariz 28. List »Radical« javlja, da je Zola že dne 18. t. m., takoj po razpravi v Versaillesu, odpotoval v London.

Berolin 28. Vesti o stanju Bismarekovem si nasprotujejo. Jedni trde, da ni nikake neposredne nevarnosti, drugi pa, da je zlo in da je velika nevarnost.

Kolouj 28. »Kölnische Zeitung« trdi, da je stanje Bismarekovo tako nevarno, da od trenutka do trenutka lahko nastopi katastrofa.

Rim 28. Tu izide skoro neka brošura, ki jo je spisal odličen italijanski državnik, in v kateri dokazuje pisec potrebo, da se tesneje združijo Italija, Avstro-Ogerska in Anglija.

New-York 28. Iz Washingtona javljajo: Državni tajnik Day in drž. tajnika namestnik sestavljata temeljne črte za mirovna pogajanja, da je predložita potem vladi. Glavne točke so: Španska se odpove nadvladbi na Kubi. Kuba si izvoli trajno vladno obliko pod zaščito Amerike. Absoluten, brezpogojen odstop Portorico. Uravnava filipinskega vprašanja po konferenci ali komisiji.

Madrid 28. Oficijska brzojavka iz St. Juan de Portorico javlja, da so se Amerikani pomaknili naprej v smeri proti Yauco ter so imeli več bojov z 700 mož dobrovoljcev. Amerikani so se morali umakniti v svoje prejšnje pozicije.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za september 7-95 do 7-96. Oves za sponlad ——. Rž za september 6-35 do 6-37. Koruza za maj 1899. 4-25 do 4-27.

Pšenica: ponudbe srednje, povpraševanja dobro. Prodaja 18000 met. stot. Vreme: lepo.

Hamburg. Santos good average za september 29-75, za december 30-25, za marec 30-75, za maj 31-—.

Havre. Kava Santos good average za juli 36-25, za november 36-25 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 28. julija 1898.

	večera	danes
Državni dolg v papirju	101-90	101-85
„ v srebru	101-65	101-65
Avstrijska renta v zlatu	121-45	121-55
„ v kronah	101-45	101-20
Kreditne akcije	357-60	358-85
London 10 Lsr	120-—	120-—
Napoleoni	9-53	9-53
20 mark	11-75	11-75
100 ital. lir	44-20	44-25

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom Ludwig Oesterreicher, v Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urnik, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.20 zj. osob. v Nabrežino, Cervinjan, Gorico, Benetke.
8.— zj. nagl. na Dunaj se zvezo na Reko.
8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 zj. poštni vl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Zagreb.
12.50 pop. osob. v Kormin.
4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim.
5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim.
6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo).
6.25 pop. poštni na Dunaj se zvezo na Reko.
8.15 pop. nagl. v Kormin.
8.15 pop. nagl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Reko.
8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke.
9.45 pop. mešan. do Münzschlaga.

Dohodi v Trst.

6.55 zj. meš. iz Münzschlaga, Beljaka itd.
7.33 zj. meš. iz Milana, Vidma, in Nabrežine.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.30 zj. v Hrpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.
8.45 zj. v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.50 pop. v Hrpelje, Divačo, Rovinj, Pulj.
7.45 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.

Dohodi v Trst.

8.05 zj. iz Hrpelja.
9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.
11.15 zj. meš. iz Hrpelja, Ljubljane, Dunaja.
7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.
9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.

Zabavni vlaki.

Odhodi.

2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.

Dohodi.

2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana.
10.50 pop. iz Nabrežine, 11.20 pop. iz Kormina.

Oddelek

Trž. vojaškega veteranskega društva v Nabrežini priredi

v nedeljo dne 31. julija t. l.

JAVNO TOMBOLO

na javnem trgu v Nabrežini.

Dobitki:

Činkvina . . . 100 kron
Tombola . . . 200 „

z odbitkom takse za financio.

V slučaju slabega vremena se tombola odloži na prihodnjo nedeljo.

Karte za tombolo se dobivajo pri vodstvu.

Odbor.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.

Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	
„ „ finejše „ „ „ „ „	28	
„ „ oljkino „ „ „ „ „	32	
„ „ „ „ „ „ „ „ „	36	
„ „ „ „ „ „ „ „ „	40	
„ „ namizno „ „ „ „ „	44	
„ „ „ „ „ „ „ „ „	48	
„ „ Extra „ „ „ „ „	52, 56	
„ „ Specijalit. „ „ „ „ „	64, 72	

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.60 in gld. 1-20 Zbirka frštanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Možke srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Diurnist

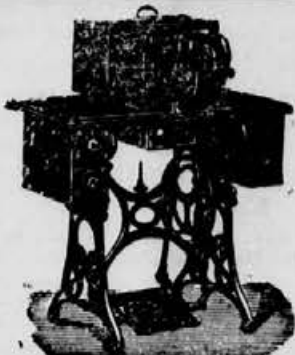
z lepo slovensko in nemško pisavo se sprejme na okrajnem glavarstvu v Sežani.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Mehanična delavnica

ANTONA SKERL-A V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

Zaloga originalnih šivalnih strojev »Adria« iz Budimpešte in koles iz najbolj slovečih notranjih in inozemskih tovarn.

Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.

Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.

Delavnica za briljantno nikliranje.

Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Prodaja — menja — najem koles.

Vsakovrstna popraviljanja in naročbe izvršujejo se najnatančneje, brzo, po nizkih cenah.

Le 50 nvč. za 3 žrebanja

Predzadnji teden!

Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 3krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.

Žrebanje: 6. avgusta 1898.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

Priporočajo: Gius. Bolaffio, Il Mercurio Triestino, Mandl & C., Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Ign. Neumann, M. Nigris, G. Zoldan.